

Streszczenie

Dyskurs medialny, w tym prasowy, stanowi przedmiot badań z zakresu różnych dziedzin. Perspektywa badawcza, którą obraliśmy, łączy główne założenia Krytycznej Analizy Dyskursu oraz Nowej Retoryki.

Głównym celem rozprawy jest identyfikacja oraz analiza wybranych strategii retorycznych w prasie hiszpańskiej i latynoamerykańskiej w okresie dwudziestu dni od śmierci wenezuelskiego prezydenta, Hugo Chaveza, opisujących jego samego, jak i kwestie związane z jego rządami. Owa analiza posiada charakter krytyczny.

Korpus stanowią odnalezione przez nas w prasie wirtualnej teksty prasowe ze wskazanego okresu. Celowo używamy określenia „teksty prasowe”, jako że naszym celem nie jest analiza konkretnych gatunków, a obserwacja pewnych tendencji dyskursywnych.

Rozprawa złożona jest z trzech głównych rozdziałów. Pierwszy stanowi zarys sytuacji społeczno-politycznej w Wenezueli za rządów Chaveza. Daje to obraz kontekstu, w jakim zakorzenione są zagadnienia podejmowane w analizowanych tekstach. W drugim omawiane są główne założenia Krytycznej Analizy Dyskursu, jak i te zagadnienia z Nowej Retoryki, które są kluczowe dla naszej pracy. W trzecim rozdziale zostają wskazane oraz omówione przykłady wspomnianych wcześniej strategii. Są to: metafora, ironia, eufemizm, hiperbola oraz pytanie retoryczne.

Głównym założeniem naszej pracy jest przekonanie o tym, iż różnorodne dzienniki opisują tę samą rzeczywistość odnosząc się do jednakowych narzędzi retorycznych, zmianie ulega jednak ich celowość. Zakładamy, iż prawicowe periodyki są bardziej krytyczne wobec socjalistycznych rządów, niż te wykazujące tendencje lewicowe. W naszej pracy obieramy krytyczną postawę wobec wszelkich przejawów autorytaryzmu oraz manipulacji jednostki.

Agata Gójska